

Saját sivatag

Mindahány meglett nomádnak megvan a maga sivataga. (A még nem megletteknek is van, legfeljebb még nem lelték meg, így aztán a nevével és a kiterjedésével sincsenek tisztában.) A sivatagok sajátságairól már könyvtárnyi katalógusok készültek. (Bár ezek legtöbbször nem ilyen címen ismeretes, és csak hosszas kutatómunka után derül fény titkos tárgyára — ti. a pusztaságra — és keletkezésének körülményeire.) A pusztaság egyik legfőbb ismérve az, hogy napokig, sőt olykor hónapokig lehet benne lenni, anélkül, hogy véget érne, vagy akárcsak valaminő változást szenvedne az, aki benne bolyong.

Kiterjedése azonban idővel megváltozik; körvonalai koronként és életkoronként különböző helyeken húzódnak. Fajtái sorolhatatlan sokaságot képeznek: vannak ólomsivatagok, homoksivatagok, esősivatagok, jajsivatagok, kősvivatagok, munkasivatagok, jégsivatagok. Miként léteznek páros és páratlan, szinguláris és párhuzamos pusztaságok is. (Egyes elbeszélések szerint a sivatagok sokasága összhangban áll a létfajták sokaságával: ahány létező, annyi pusztaság. Egyik a másiknak visszája, hiánya vagy kifordítása.)

A sivatagok egy részében kongó a csend. Még a félrerúgott vagy elhajított kövek sem adnak hangot. Más fajtáiban monoton zajok, vagy csupasz szinuszhangok zúgnak, és bármilyen iránynak indul is neki vándora, mindenütt ugyanolyan erőteljes és átható marad. Az ilyen sivatagok közelsége arról ismerszik fel, hogy előbb az egyik, majd mindkét fül csengeni kezd, és az sem segít, ha kezeinket a fülünkre tapasztjuk, vagy féllábon ugrándoizva próbáljuk kirázni.

Az ólomsivatagokban a nehézkedés a szokásosnak sokszorosa. Ezért minden egyes mozdulat roppant erőfeszítést kíván. Tartósabb

tartózkodás esetén, ami a sivatag e fajtája esetében jószerivel elkerülhetetlen, a fellépő izomláz, a fáradtsággal társulva különösen kínzóvá teszi a mozgást. Már a felszín legkisebb kiemelkedése is az akarterő próbájává válik.

A legveszedelmesebbek azonban azok a pusztaságok, amelyeket madarak trillái töltenek be. Földjükre érve ugyanis már az Igéret Földjén hiszi magát az utazó, és csukott szemmel a legcsodálatosabb tájakat csalja elő emlékképeiből a csalogány csalfa hangja. Csak sokára döbben rá, hogy a hangokat hallató madarak éppúgy hiányzanak erről a tájról, mint a hangafű, vagy a hársak.

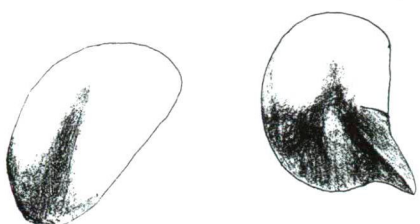
Az elsötétedés sivatagába akár fényes nappal is belekerülhet az ember. Léghörének kifürkészhetetlen fénytörése folytán a környező fényforrásokat, sőt akár a verőfényt is képes kioltani.

Saját sivatagába rendszerint egyedül sülyyed az ember. Ám a személyes sivatagok — fajtáik azonossága vagy térbeli közelségük folytán — néha összeérnek, sőt egymásba is folynak. Ezért előfordul, hogy a bennük bolyongók egymásba botlanak.

Megesik az is, hogy süppedékes útjuk során a sivárság vándorai előtt egyszer csak minden pusztaságok mélye merül fel — a maga mindenre kiterjedő, kezdet előtti pompájában, a leendő világ számtalan szinterének születése előtt. Ekkor kiderül, hogy a világ elsődleges tere a sivatag; minden dolgok láthatára; és az összes lény színre lépésének helye. Ezért is van tele a világ a lehetőségek, nekilendülések és bukások sivatagaival.

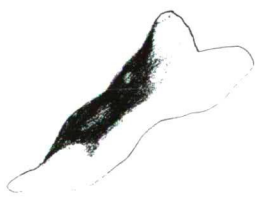
Így aztán némileg érthető, hogy a különféle pusztaságokban próbált nomádok, temérdek terepgyakorlással a hátuk mögött, várakozással tekintenek az eljövendő elé. Edzettségük, erejük és állhatatosságuk többnyire átsegíti őket a következő sivárság körén. Azonban léteznek olyan pusztaságok, ahonnan egyáltalán nem látszik kiút; ahol a völgyek és dombok váltakozása végeláthatatlan, minden a megtévesztésig hasonlít az előzőhöz; új arcok és alakzatok nem kínálnak vigaszt a szemnek, csak az emelkedők és lejtők ismétlődnek vigasztalanul. Ilyen esetekben a tévelygő már csak az irgalomban bízhat. Néha ugyan véletlennek vélik, és mindenféle névvel illetik azt a pillanatot, amikor a kilátástalanságból kivált szenvedés véget ér: váratlanul szavakat hoz a szél, majd virágzó, lakott vidék tűnik fel, és a sivatag összezárul a száműzött háta mögött.

MINDENT KI LEHET BIRNI, AMIT KI AKARSZ BIRNI.
MIT AKARSZ KIBIRNI?

SZERETNEK TÖLED ELBŐCSÜZNI
MÁSD HOLNAP
MINDIG HOLNAP
ERŐS LÉSZEK
RÉSZKETEK

NEM AKAROK ÁLMODNI
SENKIRŐL
ZOLI AZ ÁLMOM MARAD
A VALÓS ÁG MULANDÓ ÁLOM
SZOBA
EZ A FE HANGOD

MAJOM
REALITÁS
TALAJ
SÍROK, MÁR
MEGINT
MI A BA??
BOLDOGTALÁN
VAGYOK

